

Oslo, 24. mai 2022

Innspill til Energikommisjonen

Vi vil med dette på vegne av våre medlemmer gi innspill til Energikommisjonens videre arbeid.

Våre innspill oppsummert:

- Nesten 50 TWh elektrisitet brukes til oppvarming i Norge hvert år. En overordnet satsing på benyttelse av overskuddsvarme og energifleksible løsninger for oppvarming, for å utnytte andre fornybare varmekilder, er helt nødvendig.
- Norge har en unik mulighet til å avlaste strømmettet ved å resirkulere varmeoverskudd gjennom smart bruk av fjernvarme i byer og tettsteder. Vi må utnytte varmen smartere slik at vi ikke sløser med strøm.
- For å legge til rette for energifleksible løsninger i oppvarmingsmarkedet, må byggreglene stille strengere krav til nybygg slik at de kan utnytte også andre energibærere enn strøm til oppvarming.
- Konvertering av oppvarming i eksisterende bygg til energifleksible løsninger har et enormt potensial for å frigjøre kapasitet i strømmettet og fornybar strøm til andre sektorer. Dette kan realiseres med økt ENOVA-støtte eller midler fra Husbanken til slik konvertering.
- Dagens strømstøtteordning, som forskjellsbehandler fornybare energibærere, går i motsatt retning av det som er intensjonen til myndighetene.

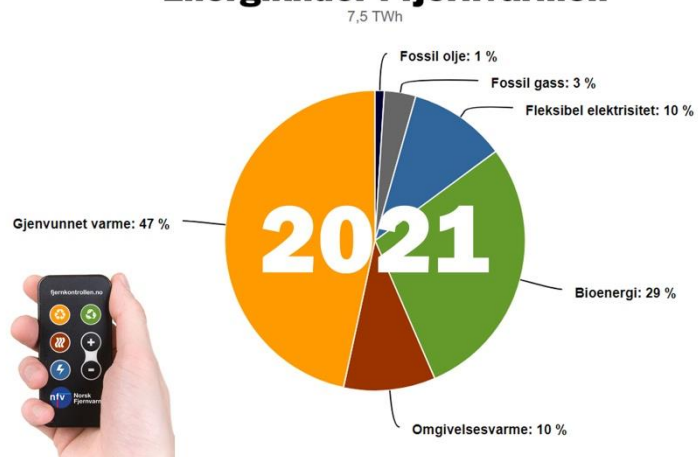
Norsk Fjernvarme

representerer 50 selskaper innen produksjon og distribusjon av varme og kjøling, og 80 selskaper fra leverandørindustrien. Medlemmene står for over 90 % av fjernvarme-produksjonen i Norge.

Fjernvarmens rolle

Det meste av fjernvarme- og kjøling i Norge er basert på overskuddsenergi fra andre sektorer som gjenbrukes som en del av den sirkulære økonomien. [Ferske tall](#) viser at produksjonen av fjernvarme økte fra 6,1 TWh i 2020 til nesten 7,5 TWh i 2021. Norge har store mengder rimelige, fornybare overskuddsvarmeressurser, som NVE er i gang med å dokumentere i en ny kartløsning. Innen industrien går det årlig tapt 20 TWh med overskuddsvarme. I

Energikilder i fjernvarmen

tillegg kommer potensialet [i annen overskuddsvarme på lavere temperaturer i byer og tettsteder](#), samt det utømmelige potensialet i å utnytte omgivelsesvarme. Utnyttelse av disse ressursene kan bidra sterkt til oppnåelse både av bærekraftmål og klimamål.

Fjernvarmesystemene i norske byer er samtidig gode eksempler på sektorintegring i energisystemet, som [EU-kommisjonen har lagt fram en svær god strategi for](#).

Flere må få tilgang til energifleksibel oppvaring

Det hjelper lite å legge til rette for å bruke andre energibærere enn strøm i varmemarkedet i husholdninger og yrkesbygg dersom nybygg ikke blir bygget på en slik måte at de kan ta dem i bruk. Den dominerende markedsløsningen i Norge er direktevirkende, elektrisk oppvarming, men det er uheldig for energisystemet hvis byggene låses til kraftnettet uten mulighet til å bytte kilde. Nybygg bør derfor utrustes med energifleksibel oppvarming, altså vannbåren varme, slik at byggene kan forsynes av den i hvert tilfelle mest egnede oppvarmingskilden.

For å oppnå mer av dette, må kravene i byggt teknisk forskrift (TEK 17) skjerpes. I dag er det bare krav til energifleksibel oppvarming i bygg over 1000 kvadratmeter. Denne grensen bør senkes til 500 kvadratmeter. I tillegg bør selve kravet om at energifleksible varmesystemer skal dekke minimum 60 prosent av en bygnings oppvarmingsbehov, økes til minimum 80 prosent. Dette vil sikre at mer enn bare varmt tappevann dekkes av kravet og at de fleste leilighetsbygg omfattes av kravet.

Konvertering av eksisterende bygg

Det må bli lettere å konvertere bygninger som har helelektrisk oppvarmingsløsninger til energifleksible løsninger. Her kan ENOVA-midler eller økte midler til Husbanken være avgjørende for at eksisterende næringsbygg, offentlige bygg og boliganlegg kan konverterer fra oppvarming av strøm til oppvarming fra andre kilder. Økt oppmerksomhet rundt slik konvertering vil trolig også bidra til nye, innovative måter å få etablert energifleksibel oppvarming i eksisterende bygninger.

Strømstøtten går imot myndighetenes mål

Dagens strømstøtteordning for husholdningen gir utelukkende statlig støtte til strømforbruk, mens forbruk av varme ikke utløser noen form for statlig støtte. Isteden pålegges varmeleverandøren å kutte sine priser. Dette betyr at staten forskjellsbehandler fornybare energibærere ved å gi en fordel ved strømforbruk og ta ned lønnsomheten for alternativene. Vi mener at denne innretningen på ordningen går i motsatt retning av det som er intensjonen til myndigheten, både når det gjelder energieffektivisering og gjenbruk av varme.

Med vennlig hilsen

Trygve Mellvang Tomren-Berg
Daglig leder

Oda T. Gipling
Seniorrådgiver